

Sedinta Comisiei Tehnice de Urbanism si Amenajarea Teritoriului a Municipiului Bucuresti din data de 15 Ianuarie 2014.

Au participat Sorin Gabrea (presedinte), Gheorghe Patrascu (arhitect-sef), Doina Bubulete, Bogdan Bogoescu, Vlad Cavarnali, Constantin Enache, Dan Marin, Dorin Stefan. Din partea Serviciilor de specialitate ale Primariei a participat Andrei Zaharescu.

Sedinta a fost una comuna Comisiei, consilierilor, altor organe si grupari administrative, iar subiectul principal a constat din prezentarea Bucharest Dynamic Master Plan, a liniilor principale pe care le va urmari vitorul PUG, punandu-se accent pe posibilitatea de implicare a tuturor celor implicati, mai ales a reprezentantilor Primariei.

Introducand prezentarea, arhitectul-sef a afirmat : ”Ne aflam in fata unui moment exceptional. Exista premise, chiar daca sunt moderat-optimiste, ale unei bune dezvoltari a orasului, in masura in care liniile acestei documentatii vor putea fi urmate. Sa retinem, insa, ca astazi nu vor fi expuse problemele de natura tehnice, ci mai ales cele administrative. Momentul poate fi unul foarte important pentru Bucuresti, iar o dezbatere civilizata, in care toate partile sa-si inteleaga rostul, ne poate oferi sansele ca intr-adevar sa construim ceva valabil.”

A expus proiectul din acest punct de vedere dl. Tiberiu Florescu, reprezentant, in situatia de fata, al echipei care conlucreaza la elaborarea viitorului PUG:

„Prezentarea PUG exclusiv ca solutie tehnica se va face intr-una din sedintele urmatoare. In momentul de fata vor fi indicate numai elementele-cheie ale solutiei, modalitatea in care se va desfasura elaborarea lui in timpul ramas, masurile care sunt preconizate a fi necesare samd, toate acestea mai ales din punctul de vedere al Administratiei, in cazul de fata al Primariei si al Consilierilor. As putea spune ca, prezentat in aceasta forma, proiectul este unul substantial diferit

de PUG. Schimbarile propuse si avute in vedere sunt legate de esenta fenomenelor actuale. Baza elaborarii acestui plan sta in luarea in calcul a interactiunilor si a modificarilor care pot interveni in orice moment in aceasta dezvoltare, pentru ca ne referim la oras ca la un organism viu, in evolutie, in care se tine cont pe cat posibil mai ales de proiectele mari si foarte mari, de importanta acestora. Echipa de lucru are forma unui consortiu compus din Universitatea de Arhitectura si de Urbanism Ion Mincu, reprezentata de subsemnatul, din societatea ARNAIZ, reprezentata de dl. Razvan Abagiu si de dl. Miguel Toledano, urbanist spaniol cu peste de 30 de ani de experienta in Spania, in special in Madrid, din AECOM Romania, echipa responsabila cu urmarirea planului de mobilitate, circulatie si infrastructura, INTERGRAPH, insarcinati cu transpunerea gandirii si a planurilor de reglementare in sistem informatic, din SYNERGETICS, cei care au grija managementului contractului si din Compania de Asistenta Tehnica, care elaboreaza documentatiile pentru mediu.

Din punctul de vedere al calendarului acestei operatiuni, prima etapa s-a incheiat deja, chiar mai inainte decat data-limita prevazuta. Ea a privit actualizarea bazei de date si a constat in introducerea in viitoarea documentatie a celor peste 800 de PUZ modificatoare care au fost avizate si aprobate din 2000 pana in prezent, ca si a celor peste 2000 de PUD-uri. Au fost purtate discutii cu toti arhitectii-sefi ai Sectoarelor Capitalei, astfel incat toate acete modificari sa fie cunoscute ambelor parti.

Faza a doua a PUG-ului, care se va incheia la finele lunii Februarie / inceputul lunii Martie, consta in elaborarea de studii de fundamentare.

Intrucat, insa, calitatea de baza a viitorului PUG va fi o gandire si o strategie dinamica, este nevoie de contact real cu tot ceea ce se intampla. In acelasi timp, PUG trebuie sa fie in acord cu diferitele strategii si propuneri ale Primariei, pentru ca in cele din urma, PUG apartine orasului si

legiuitorului capabil sa sustina aceste propuneri, ca atare Primaria trebuie sa fie permanent in contact cu elaboratorii documentatiilor.

Un alt element de mare importanta este dezbaterea publica si dialogul cu diferitii beneficiari, cetatenii, mai ales pentru ca acest palier ar necesita un colectiv de PR cu un plan de activitate bine stabilit si care sa poata fi sustinut, pentru ca in urma inregistrarii acestor opinii si functie de realitatea lor, vor fi stabilite situatii si locuri unde opinia publica are primatul sau dimpotriva, unde propunerea administrativa are intaietate, dat fiind ca vor exista situatii in care interesul public va trebui sa precumpaneasca in fata celui privat.

Prima intrebarea careia ne straduim sa-i oferim un raspuns valabil este „De ce este necesar PUG-ul?”. In primul rand, pentru ca el va trebui sa cuprinda, sa tina cont si sa puna in ordine toate regulamentele si toate reglementarile care privesc desfasurarea vietii orasului, in cele din urma existenta si evolutia orasului, de la POT-uri, CUT-uri , PUD-uri, avize, expertiza, pana la studiile de fezabilitate.

De obicei, exista un conflict intre interesul personal si cel de grup, care va trebui negociat. In loc, inasa, de a impune pozitia unei parti in detrimentul celeilalte, ca idee propunem pentru viitorul PUG implementarea unui proiect de tipul WIN-WIN, in care in urma intelegerii pozitiiilor fiecarei parti de catre ceilalti, sa rezulte o negociere din care ambele parti vor avea de castigat din urmarea unei hotarari luate impreuna.

Intrebarile la care PUG trebuie sa raspunda sunt: „Cum traim in oras? Cum prosperam in oras? Cum devenim sustenabili ca oras? Cum ne mentinem competitivi, ca oras?” Propunerea tehnica raspunde fiecarei dintre aceste intrebari in parte, adecvat, tinand cont de faptul ca orasul este un organism viu, care nu sta pe loc si care, pentru a putea fi indrumat in evolutia lui, are nevoie de

reguli flexibile. Iar aceste reguli trebuie intelese si aplicate nuanat pentru fiecare segment de oras in parte, dat fiind faptul ca, de pilda, daca orasul inregistreaza un numar mai mare de documentatii pentru partea lui de N si pentru aceea centrala, evident ca aceste doua zone indica o dinamica ce trebuie reglementata altfel decat cea destinata unor zone care stagneaza.

CUM TRAIM?

Putem raspunde ca suntem marcati, fata de aspectul orasului, de o nostalgie pentru patrimoniul. Dar trebuie sa intelegem ca alaturi de patrimoniul trecut, esential, mai este nevoie de crearea unui patrimoniul prezent, care va fi legitimat numai de lucruri de mare valoare. Ambele straturi ale patrimoniului sustin identitatea orasului si a cetateanului, asa incat aceasta caracteristica este foarte importanta pentru oras. Si pana sa intram in problema propriu-zisa, doresc sa atrag atentia inca o data asupra starii – pe care nu vreau sa o caracterizez acum, in doar cateva cuvinte – asupra intrarilor si iesirilor din oras, care sunt spatiile sau locurile care isi pun pentru prima data, cateodata definitiv, amprenta asupra celor care vin in Bucuresti. Cum arata intrarile pe Sosea, Aeroportul, Garile – este, evident, o intrebare careia trebuie sa-i formulam rapid un raspuns de buna calitate, pe care sa-l si putem pune in practica.

Am decelat 6 straturi, 6 paliere importante ale orasului pe care trebuie sa le urmarim in abordarea problemelor care vor trebui solutionate:

1. Bucurestiul/orasul European;
2. orasul „permanent”;
3. orasul de afaceri;
4. orasul conectat;
5. orasul public;
6. orasul identitar.

Pentru „orasul de afaceri”, de pilda, orasul (=administratia) ar trebui sa propuna potentialilor investitori oferte de constructie, de „asezare” pentru anumite zone, pe care doreste sa le dezvolte. Cand vorbim despre Bucurestiul conectat, trebuie sa ne gandim mai ales la faptul ca un PUG de oras, oricare ar fi el, dar observatia este cu atat mai valabila pentru Capitala unei tari, determina foarte mult ceea ce se petrece in afara limitelor orasului, in imediata lui apropiere, dar nu numai. Bucurestiul public trebuie sa fie al spatiilor publice, nu unul al mallurilor, pivnitelor ori al celor doua mari parcuri in care se inghesuie, de regula o jumatate de oras la fiecare eveniment, festivitate sau sarbatoare; suntem departe de o solutie satisfacatoare sau buna, chiar daca in ultimii 10 ani situatia s-a mai imbunatatit intrucatva.

Pentru fiecare palier vor trebui analizate, descoperite si apoi puse in practica solutiile de dezvoltare. Pentru a dezvolta o strategie reala, viziunea pe care incercam sa o imprimam orasului ia in calcul toate aceste paliere, iar una dintre primele masuri foarte importante care va trebui sa o luam pentru a face posibil acest lucru va fi identificarea intereselor care se manifesta in oras si care sunt conflictuale.

Pentru Bucurestiul european, foarte importante vor fi dezvoltarea Parcului Tehnologic Magurele si definirea unei noi gari, care sa faca posibil un transport la standardele actuale.

Bucurestiului conectat ii vor fi necesare eforturi in sensul completarii inelului median si al Centurii de Sud, mai ales in ipoteza in care in partea de S a Capitalei va aparea, in cele din urma, aerogara destinata transportului de marfuri.

Bucurestiul public va fi dat de echilibrarea, prin solutii viabile, a spatiilor utilitare, in sensul in care dezvoltarea zonelor de afaceri nu va fi distribuita fara nicio regula, favorizand zone inegale financiar, social samd. Bucurestiul de azi este, in realitate, o pizza din 6 felii aproximativ egale,

impartite artificial. Si acest aspect ar trebui re-evaluat, pentru ca regulilor le este necesara coerenta.

PUG-ul care este acum in lucru se va sprijini pentru a avea aceasta coerenta pe identitate; asa cum se stie, la primul nivel, cartierul este cel care da identitate persoanei si coeziune orasului. Urmand acest principiu, am operat o regrupare a orasului pe zone si astfel am putut eticheta si inventaria un numar de cca 70 de cartiere. Iar urmatorul principiu care ne va ajuta sa pastram si sa controlam identitatea cartierului/orasului este cel constientizarii faptului ca orice constructie, configurarea ei depinde de locul in care aceasta este plasata – este esential sa nu stricam ceea ce se afla in jurul acelei cladiri, mai ales cand se intampla sa intalnim un context de valoare. Desi, este bine de precizat ca, chiar pentru cladiri similare, daca ele se afla in zone diferite ale orasului, nu pot si nu vor fi aplicate aceleasi criterii, pentru ca datele pe care ele se insereaza sunt sensibil diferite si cer pozitii si reglementari nuanstate. Teoretic, asadar, ar fi de dorit un altfel de gandire a administrarii orasului, tocmai pentru a putea obtine si control a o alcatuire urbana coerenta. Pentru diferite nevoi, cartiere, locuri sau situatii sunt necesare reguli diferite. In secolul XXI, urbanismul nu se mai bazeaza nicaieri, in lumea civilizata, pe retele.

Prioritatile pe care credem ca este util sa ne concentram spre a face orasul viu, dar si eficient, sunt: caile de acces, spatiile reprezentative publice, functiunile reprezentative „de import” / crearea noilor centre de cartier / cresterea standardelor imobiliare si de servicii.

Orasul are nevoie sa fie eficient, asa incat intrebarea cea mai importanta care se poate pune dina cest punct de vedere este „cum prosperam”?, ca oras, ca si cetateni ai lui.

Raspunsul nostru la aceasta intrebare este simplu – orasul trebuie sa aduca bani. Analizam modul de corelare a teritoriului prin prisma intrebării „ce vocatie are Bucurestiul”? Identificam si structuram o solutie, o propunere in sensul raspunsului „orasul trebuie sa fie accesibil”, iar

aceasta se poate face numai daca zonele sale sunt structurate. In orasul mare putem identifica mai multe „orase”, care este bine sa nu se intrepatrunda la modul necontrolat, pentru ca astfel se nasc distorsiunile si greutatile de functionare: orasul garii; orasul verde; orasul cu deschidere la Dunare - poate avea acces Bucurestiul la Dunare, poate deveni oras la Dunare? este o alta intrebare la care va trebui sa raspundem argumentat; mai exista orasul sportiv, orasul inteligent, orasul logistic.

Iar atunci cand incercam sa raspundem chestiunilor ridicate de aceste „orase” si nevoile lor, va trebui sa tinem cont si de faptul ca **nu ne putem dezvolta daca nu suntem functionali**. Pentru ca functionarea orasului sa nu stagneze din lipsa coordonarii, am gandit si folosim un centru de gestiune informatica, care ne va ajuta ca in orice moment sa cunoastem situatia reala din fiecare zona, fiecare detaliu important al ei.

Mai trebuie sa raspundem consistent si problemei VULNERABILITATII, A SIGURANTEI MEDIULUI (de la persoana pana la oras), careia i se poate oferi o solutie practica numai prin echiparea corespunzatoare a spatiilor – locuintele sociale, de pilda, nu trebuie sa insemne ghettoizare, iar pentru a evita aceasta este nevoie de gasirea unei solutii reale a problemei. Dar segregarea care poate rezulta dintr-un anume raspuns inadecvat are si o alta fateta, aceea a programului urban dorit – o intrebare care se pune este, de pilda, daca vem nevoie de un oras chinezesc, asa cum se intampla in alte orase mari ale lumii sau daca nu cumva este mai bine sa nu oferim un raspuns imediat si transant acestei probleme.

La nivelul orasului, solutiile de principiu, care vor trebui sa prinda forma efectiva pentru orizontul temporal 2025 sunt: generarea socio-economica; reabilitarea patrimoniului construit; reconversia functionala; restructurarea urbana; re-naturalizarea mediilor ambientale.

La întrebarea „cum devenim sustenabili” răspunsul imediat este „ne trebuie bani”, dar mai ales trebuie să fim atenți să nu realizăm investiții paguboase (să nu pierdem bani inutil), pentru că în cele din urmă acestea vor trebui re-reparate, constituind cheltuieli duble pentru administrație, sume care putea fi investite pentru acoperirea altor priorități. Conceptul de sustenabilitate se adresează mediului social, celui economic și celui natural; acestea se leagă de administrarea inteligentă și eficientă a mediului, de prosperitatea economică existentă și de cea propusă, dar și de responsabilitatea socială. Dacă vom privi nivelul social, vom observa că avem zone polarizatoare, care au nevoie de centre sociale și de utilități; ca sustenabilitate a mediului, ne va interesa în principal rețeaua de ape a orașului, în special lacurile și Dambovită; și va trebui să ținem cont de faptul că orice oraș produce, și Bucureștiul, la fel, foarte multă poluare, foarte mult gunoi. În fine, pentru a păstra mobilitatea internă și externă a orașului, este nevoie de o politică integrată de transport.

Ideea de competitivitate rezumă pe două acțiuni posibile și necesare: 1. reducem cheltuielile; 2. aducem bani în oraș. Fata de toate acestea – ca și fata de problema transportului – trebuie să acordăm atenție exploatarea spațiului înconjurător, a felului în care facem atractive pentru eventualii vizitatori/investitori întreaga zonă proximală a orașului sau chiar pe aceea mediu departată. Iar pentru a avea efecte în exterior, trebuie să reglementăm în interior.

În ceea ce privește sistemul informațional atașat acestei întreprinderi, să spunem că el se divide în câmp structural și câmp funcțional. Există diferențe pretutindeni între modurile de gestionare a informației, fapt care face imposibilă buna comunicare între instituții. Folosim de aceea un model de date standardizate și intenționăm să cream, astfel, un cadru reglementat de cooperare intra- dar și inter-instituțional, care ne permite să ne ocupăm și de managementul securității dezvoltării. Iar pentru ca datele să fie mereu valabile, vii, ele au nevoie de o permanentă

actualizare, lucru care se asigura prin faptul ca intregul sistem foloseste acelasi soft, ceea ce face ca atunci cand o data este introdusa undeva, intr-un palier, ea sa se regaseasca si sa fie adusa la cunostinta intregii retele de utilizatori.

PUG se va realiza in trei faze – initiere, executie, completare; dintre acestea, asa cum am spus, cea dintai a fost deja incheiata; riscul major cu care ne confruntam in continuare este cel de a nu obtine toate datele, mai ales pe acela importante in timp util si astfel sa permitem sa apara intarzieri. Tin sa precizez, pentru a inlatura orice speculatie pe aceasta tema, ca nu sunt implicati studenti in acest proiect, ci numai profesionisti consacratii. Ne aflam acum in stadiul elaborarii PUG, care va fi urmat, in cele din urma, de obtinerea documentatiei specifice, ce presupune si obtinerea avizelor de la toate institutiile acreditate. Au fost cooptati in acest proiect si juristi, pentru ca anumite probleme sa fie tratate inca de la inceput cu toata raspunderea necesara si pentru a preveni orice complicatii ulterioare.

Studiul stabileste si culoarele de dezvoltare ale orasului, ceea ce antreneaza o discutie in legatura cu teritoriile agricole inconjuratoare si despre modalitatea in care acestea pot si trebuie sa fie utile orasului; vor mai fi considerate cu toata atentie si activitatile de ordin turistic, pana acum foarte putin utilizate, dar si alte activitati recreationale care ar putea aduce foloase Bucurestiului. Anul acesta, studiul trebuie sa faca dovada faptului ca logica sa structurala este corecta, iar solutia propusa va trebui sa fie fundamentata economic. Reglementarile din PUG vor fi ferme, pe de o parte (in ceea ce priveste zonele protejate, obiectele de patrimoniu) si flexibile, pe de alta parte, tinand cont de realitatile de pe teren si de datele care vor intra in discutie. In incheierea prezentarii, as spune ca poate pentru prima data dupa 1990, in ciuda crizei, dispunem de o tripla situatie favorabila introducerii acestor masuri care pot ajuta orasul sa se dezvolte la modul real:

1. exista o perspectiva politica favorabila; 2. exista expertiza unui consortiu; 3. exista relaxare institutionala. Calitatile cele mai mari ale viitorului PUG, care vin cumva in continuarea aceste „oferte” contextuale, sunt cele de a fi evolutiv si adaptabil.

Dl. Ing. Dedu, seful serviciului Circulatie, isi exprima satisfactia fata de calitatea gandirii noii documentatii si asigura autorii de tot sprijinul serviciului condus de domnia-sa.

Dna Consilier Popescu apreciaza transparenta documentatiei si posibilitatea accesului la informatie; opineaza ca la nivel general, acest PUG trebuie inteles si insusit de administratie, pentru a fi sustinut. Este de parere ca valorificarea infrastructurii ar putea fi pusa mai bine in valoare de noua conceptie; doreste sa stie daca strategia este una reala, adica posibila, si daca este corelata cu viziunea pentru anul 2035 – se raspunde afirmativ ambelor chestiuni.

Arhitectul-sef arata ca in contractul care insoteste aceasta documentatie exista obligativitatea corelarii tuturor programelor sau viziunilor referitoare la problemele orasului, cerinta care s-a indeplinit. Dna Popescu se mai intereseaza, deasemenea, in legatura cu existenta unor reguli care vor privi starea mobilierului urban din oras. Dl. Florescu arata ca toate aceste chestiuni beneficiaza de echipe care le au in sarcina, dar ca ele trebuie in primul rand sa raspunda unei chestiuni simple – de ce anume exista, care este sensul, scopul, utilitatea lor? In masura in care ele acopera o necesitate reala, ele vor fi supuse studierii si solutionarii. Dl. Sorin Gabrea solicita cateva precizari suplimentare in legatura cu reglementarile care vor privi spatiile publice. Dl. Florescu raspunde ca, avand in vedere conceptul, „Bucurestiul public” trebuie sa impuna interesul publicului pentru orasul permanent.

Dan Marin face observatia ca o asemenea desfasurare de forte presupune obligatoriu o operatiune integrata ca si concept, adica intregirea directiilor Primariei in acest proces, ca si integrarea internilor si externilor. Isi exprima temerea fata de aceasta necesitate intrucat, in

opinia d-sale, acum, Primaria se afla intr-o incapacitate absoluta de a onora aceasta cerinta, date fiind proasta comunicare intre servicii, pe de o parte, activitatile derulate in paralel fara informarea celorlalte parti, pe de alta parte, lucru care a devenit aproape un obicei. Aduce in discutie, in acest sens, problema corpurilor de iluminat de pe Bd. Kiseleff, in realitate o problema majora de estetica urbana, intrucat are ca arie una dintre zonele cele mai reprezentative ale orasului, problema care a fost considerata si tratata de Serviciile aflate in subordinea Primariei ca fiind una pur tehnica; in ciuda faptului ca subiectul a figurat in repetate randuri pe ordinea de zi a Comisiei, nimeni nu a facut vreodata vreun fel de prezentare, iar lucrurile au mers inainte fara niciun fel de control si fara nicio raspundere. „Regulamentul”, este de parere domnia-sa, „trebuie dublat de o functionare reala, aplicata”. Tiberiu Florescu este de parere ca astfel de probleme vor putea fi evitate daca va fi folosita interfata de dialog, cea care va ajuta toate instantele sa dispuna de o aceeaasi informatie si sa „vorbeasca o singura limba”.

Dan Marin: „Pe langa aceste probleme, sa le spunem profesionale, si care privesc coordonarea dintre parti, mai este nevoie si de suport legal real. La nivelul legii, nu exista posibilitatea, astazi, de a desfasura o operatiune urbana, nu exista instrumentele legale unei astfel de concertari. Cum isi poate propune PUG astfel de lucruri lipsit fiind de o legislatie specifica?”

Arhitectul-sef: „Consilierii trebuie sa sprijine aspectele de acest fel – si remarc cu neplacere faptul ca din nou ONG-urile care sunt atat de active uneori, lipsesc acum de la aceasta prezentare de principiu (cu exceptia unui unic reprezentant al unui ONG), pentru ca lipsurile cadrului legal sunt prezentate mai rar, mai tot timpul aducandu-se acuzatii de persoane. Regulamentele produc efecte juridice care trebuie bine sau foarte bine cunoscute si, daca se poate, controlate.”

Doamna Consilier Popescu readuce in discutie problema consultarii cetatenilor, care si ea reclama un necesar de investitie si o procedura de lucru speciala.

Bogdan Bogoescu: „PUG are doua elemente foarte importante care nu se reflecta, astazi in legislatie. 1. Gestiunea administrativa a orasului. Astazi, traim intr-o anomalie functionala totala – exista 3 sectoare care se intalnesc in Centru, fiecare cu gandirea proprie, care nu par sa tina cont de interesul unitatii orasului. Va trebui sa existe o autoritate unica pentru nucleul central. 2. Cum respira Bucurestiul in teritoriu? Daca exista promisiuni de conectivitate ce vor traversa alte spatii decat cele pe care le poate gestiona Capitala, nu stim cum vor fi antrenate toate aceste entitati in dezvoltare, cata vreme acum Bucurestiul nu are reprezentativitate pentru asa ceva. Bucurestiul are nevoie de instrumente cu care sa opereze in Zona Metropolitana, in legatura cu Ilfovul samd.”

DI. Tiberiu Florescu arata ca aceste situatii-limita fac sa apara necesitatea unei foarte bune relatii a echipei de lucru cu Administratia si se intereseaza de problemele pe care Consilierii le au fata de propunere si fata de oras in general; ar dori sa existe, ca baza de discutie pentru o viitoare intrunire, o listare a lor.

Sorin Gabrea: „Este nevoie de lucru pe sectiuni, fiind foarte clar pentru toata lumea ca un PUG fara implicarea si sustinerea Primariei nu se poate face. Conceptul Strategic, de pilda, a esuat tocmai pentru ca Primaria nu a fost luata ca partener. Si observ iarasi, cu neplacere, ca niciunul dintre arhitectii-sefi de sectoare nu este prezent.”

Constantin Enache: „Este bine ca incercam sa incredintam mijloacelor informative toate problemele noastre, dar nu e deloc indicat sa uitam ca este nevoie de dialog intre oameni si reprezentantii lor.”

Dorin Stefan: „M-ar interesa sa stiu care este legatura dintre PUG si politica Primariei de taxe si impozite, pentru ca e limpede ca acestea vor fi diferite functie de calitatea zonelor pe care ele se vor aplica?”

Arhitectul-sef raspunde ca exista o intentie de urmarire, de corelare a acestor realitati, dar care va trebui imbunatatita si permanent monitorizata.

Sorin Gabrea: „Controlul fiscalitatii poate fi o unealta foarte utila de functionalizare urbana a orasului, dupa cum ideea existentei unui program de informare consider ca este si ea foarte buna. Atentie, inasa, la studiile care se deruleaza cumva in paralel cu prevederile acestui PUG, de pilda prgramul Cailor Ferate din jurul Bucurestiului. Totul ar trebui sa fie, de acum inainte, orientat spre PUG; ar trebui sa existe si sa functioneze cat mai rapid un Birou de Coordonare al PUG-ului. Un alt doilea lucru la care cred ca ar trebui sa fim atenti este cel al relatiei orasului cu exteriorul – sa nu construim spre exterior, in vreme ce centrul este sau ramane blocat – o mare nevoie actuala pe care o prevad este cea de a pune cat mai repede laolalta toate PUG-urile inconjuratoare; ar trebui construit acest arhipelag pentru a-l face viabil sau cel putin pentru a nu-l anula din start. Mai cred ca vocatia europeana a orasului ar trebui sa se reflecte de fiecare data si prin modul in care se face referire la oras in toata documentatia: Bucurestiul este, totusi, cel mai important oras din bazinul inferior al Dunarii. In sfarsit, este foarte importanta pentru viitorul PUG reglementarea spatiului public. Astazi, el rezulta de obicei prin decuparea UTR-urilor, iar calitatea unui oras si a unei Capitalei nu cred ca trebuie sa rezulte din astfel de taieturi. Este cazul, in cele din urma, ca si Guvernul sa devina un partener real al PUG-ului Bucuresti.”